

РЕШЕНИЕ

№ 4098

гр. София, 19.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 30.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **3254** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на А. С. А., действащ като ЕТ „Ремстрой – А. С., [населено място], със съдебен адрес – С., [улица], кабинет 503, чрез адв. М., срещу Ревизионен акт № 20001103471 / 22. 06. 2011 г., изд. от орган по приходите в ТД на НАП С., потвърден с решение № 1560 / 12. 09. 2011 г. на директора на дирекция „О.” - С..

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради нарушение на материалния закон. По същество се иска от съда постановяването на съдебно решение, с което атакувания РА, бъде отменен в обжалваните части. Претендира разноските по делото. Представя писмени бележки при първоначалното разглеждане на делото.

Ответникът - директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С., чрез процесуалния си представител счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 1011020 от 16. 12. 2010 г., изменена със ЗВР № 1103471 / 21. 03. 2011 г., издадени от С. А.– на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. /оправомощен със Заповед №

РД-01-06 / 04. 01. 2010 г. на директора на ТД на НАП С./ е възложено извършването на ревизия на [фирма], [населено място], за определяне на задълженията на търговеца за данък по ЗДДС за периода 01. 01. 2009 г. – 30. 11. 2010 г. Ревизионното производство е следвало да приключи до 23. 04. 2011 г.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № 1103471 от 09. 05 2011 г., връчен на управителя на 25. 05. 2011 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, не са постъпили писмени възражения.

Със Заповед за определяне на компетентен орган № К 1103471_1 / 22. 06. 2011 г., е определен Р. Е. К., за компетентен орган по издаването на ревизионен акт на [фирма].

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № [ЕГН] / 22. 06. 2011 г., връчен на управителя на 27. 06. 2011 г.

С жалба вх. № 34-00-422 / 07. 07. 2011 г., е оспорен РА по административен ред.

С Решение № 1560 / 12. 09. 2011 г. на директора на Дирекция „О.” – С., ревизионния акт е частично потвърден. Решението е връчено на 15. 09. 2011 г.

С жалба, вх. № 53-00-592 / 29. 09. 2011 г., е обжалван РА и по съдебен ред.

С атакувания в настоящото съдебно производство РА № [ЕГН] / 22. 06. 2011 г., изд. от орган по приходите в ТД на НАП С., в потвърдената му с Решение № 1560 / 12. 09. 2011 г. на директора на Дирекция „О.” – С. част, на жалбоподателя [фирма], е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 17 922,70 лв. по фактури издадени от [фирма] и в общ размер на 421,84 лв., по фактури издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] и съответните лихви за забава.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният ревизионен акт, е издаден от компетентен орган в кръга на определените му в закона правомощия. При издаването на РА не е допуснато и твърдяното от жалбоподателя нарушение на материалния закон.

Ревизиращия орган е отказал правото на приспадане на данъчен кредит, тъй като по фактурите от [фирма] не са налице реални, респективно облагаеми доставки, а другите доставки не са използвани за осъществяване на облагаеми доставки.

В жалбата се излагат съображения, че било безспорно доказано извършените доставки и наличието на предпоставки за признаване правото на данъчен кредит.

Съдът счита, че на са налице доказателства по делото, установяващи реалността на извършените доставки, по които се претендира правото на признаване на данъчен кредит.

По отношение на доставчика [фирма]:

С оспорения РА, е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 17 922,70 лв. по фактури издадени от [фирма]. Предмет на фактурите са извършване на строително монтажни работи.

В хода на ревизията е извършена насрещна проверка на доставчика, като същия е представил част от изисканите документи. Видно от обяснения на управителя на

[фирма] (стр. 130), дружеството е издало процесните фактури, като е ползвало подизпълнители за наетите обекти. Представени са копия от фактурите, договор от 28. 09. 2009 г. и от 07. 09. 2009 г., копия от дневник за продажбите, приемо-предавателни протоколи, протоколи за установяване завършването и за заплащане на натурални видове СМР, договор от 14. 09. 2009 г. на [фирма] С [фирма], договор от 30. 09. 2009 г. на [фирма] С [фирма], протоколи и фактури от подизпълнителите.

Съдът обаче, въпреки така представените доказателства, намира, че не са налице достатъчно доказателства за наличието на облагаеми доставки.

Видно е от обяснения на управителя на [фирма], дружеството не разполага с персонал, затова ползва подизпълнители. Видно от приемо – предавателен протокол от 12. 09. 2009 г. (стр. 152), към тази дата се е установило, че обектът по договора за ремонт от 07. 09. 2009 г. (за ремонт на покрив) е завършен и [фирма] предава на [фирма] извършената работа. В същото време и двата договора на [фирма] с неговите подизпълнители са сключени след тази дата, съответно на 14. 09. и на 30. 09. 2009 г. При това положение, остава неясно, кой точно е извършил работата до 07. 09. 2009 г., която е предадена на жалбоподателя.

Също така, видно от протокол за извършена насрещна проверка № 2200-04-1011020-02 / 26. 04. 2011 г. (стр. 174) [фирма] не е открито на декларирания адрес, а при справка в базата данни на НАП се установило, че дружеството няма наети лица, а издадените фактури не са включени в дневника за продажби за съответния период, като дори фактура № 1335 / 30. 11. 2009 г., е издадена след deregистрацията на дружеството по ЗДДС.

Видно от протокол за извършена насрещна проверка № 2200-04-1011020-03 / 28. 04. 2011 г. (стр. 102) [фирма] не е открито на декларирания адрес, като не са представени данни за материална, техническа и кадрова обезпеченост.

По делото е изслушана и прието съдебно счетоводна експертиза, неоспорена от страните, съгласно която фактурите са включени в дневника за продажби и в подадените справки-декларации. Фактурите са заплатени от жалбоподателя. [фирма] е ползвало работници на граждански договор за извършване на работа на даден обект. От счетоводството на [фирма] са предоставени на вещото лице 5 бр. граждански договори сключени от [фирма] за извършване на СМР на Дом за деца Х. Б.. Не е

извършена проверка в счетоводството на доставчика и подизпълнителите.

В проведеното на 30. 05. 2013 г. съдебно заседание, вещото лице потвърждава констатациите в приетата вече съдебно счетоводна експертиза. Съдът не кредитира така представеното заключение на вещото лице в тази му част, тъй като същото не кореспондира с наличните по делото писмени доказателства. Видно от саморъчно попълнената от едноличния търговец декларация (стр. 78), е посочено че към 31. 12. 2010 г. има задължения в размер на 89 000 лв. именно по процесните фактури издадени от [фирма]. При това положение, остава неясно, а това не е посочено и от вещото лице, кога същите са заплатени и по какъв начин е отразено това плащане.

В същото време посоченото от вещото лице, че [фирма] е ползвало работници на граждански договор за извършване на работа на даден обект, е в противоречие с лично дадените от управителя на дружеството обяснения, че няма нает персонал и ползва подизпълнители. Дори и да имаше наети на граждански договор лица, това щеше да се отрази в дадените обяснения, като освен това няма никакви доказателства за изплатени суми по тези граждански договори. По същия начин, съдът не кредитира посоченото от вещото лице, че са му представени от счетоводството на [фирма] 5 бр. граждански договори сключени от [фирма], тъй като същите не са налични по делото и не може да се установи за каква работа са, кога са сключени, налице ли е извършена дейност по тях и дали същата е заплатена.

Видно от също така от писмо на директора на Дом за деца Св. И. Р. (стр. 192), ремонта е извършен от на [фирма], като няма информация за ползването на подизпълнители.

При това положение, съдът счита, че не винаги наличието на издадена данъчна фактура означава и наличие доставка. Издадените първични счетоводни документи сами по себе си не означават наличието на извършени доставки, по смисъла на закона. Наличието на издадени фактури, не представлява данъчно събитие, нито доказва извършването на доставката. Няма доказателства, че прекия доставчик притежава материална, техническа и кадрова обезпеченост да извърши фактурираните доставки, като освен това такива данни няма и за неговите подизпълнители, поради което няма кой реално да извърши фактурираните доставки.

Освен това вещото лице не е извършило проверка в счетоводството на доставчика и

неговите подизпълнители.

Съгласно чл. 51 от ДОПК, съответно чл. 182 от ГПК, вписванията в счетоводните книги се преценяват от съда според тяхната редовност и с оглед на другите обстоятелства по делото, т.е. нередовно водените счетоводни книги нямат доказателствена сила. Не може да бъде доказано без проверка в счетоводството на доставчика и жалбоподателя, че счетоводните документи са явяват част от редовно водено счетоводство (т.е., че са съставени своевременно и при воденето им е спазвана хронологията на осъществяване на стопанските операции), съгласно изискванията на счетоводното законодателство, което е абсолютно необходимо с оглед преценка на доказателствената им сила.

При тези данни и с оглед липсата на доказателства за реалност на доставката, съдът счита, че жалбата е неоснователна в тази си част и следва да се остави без уважение.

С оспорения РА, също така е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 421,84 лв., по фактури издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

Видно от фактурите, същите касаят закупени дрехи и обувки, хранителни стоки, цигари и ръчен часовник. Видно и от заключението на вещото лице, покупката на блуза, хранителни стоки, цигари, яке, мъжки обувки, сако, панталон и ръчен часовник не е свързана извършването на облагаеми продажби. Така описаните стоки (сако, цигари часовник), не представляват работно облекло, каквито са твърденията на жалбоподателя, поради което правилно му е отказано правото на приспадане на данъчен кредит.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания ревизионен акт, е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно чл. 8, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 / 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на А. С. А., действащ като ЕТ „Ремстрой – А. С., [населено място], срещу Ревизионен акт № 20001103471 / 22. 06. 2011 г., изд. от орган по приходите в ТД на НАП С., потвърден с решение № 1560 / 12. 09. 2011 г. на директора на дирекция „О.” - С..

ОСЪЖДА ЕТ „Ремстрой – А. С., [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 817 (осемстотин и седемнадесет) лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

